

Stalino KELIU

LKP(b) KUPIŠKIO APSKRITIES KOMITETO IR
KUPIŠKIO APSKRITIES VYKDOMOJO KOMITETO ORGANASEina 2-ji metal 1947 m. spalio 18 d.
№ 33 (38) Kaina 20 kp

Vietinių Tarybų rinkimai

Pagal Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo įsaką, rinkimai mūsų apskrityje, miestų, valsčių ir apylinkių darbo žmonių deputatų Tarybas įvyks 1948 metais sausio 18 d. Tai yra svarbi data Tarybų Lietuvos darbo žmonėms, nes tada jie pirmą kartą Lietuvoje išrinks geriausius savo atstovus į vietines tarybas, kurios atstovaus jų reikalus ir gins jų interesus. Tarybų Lietuvos liaudis aktyviai dalyvavo rinkimuose į TSRS ir Lietuvos TSR Aukščiausiąsias Tarybas, kurie įvyko 1946 ir 1947 metais. Nėra abejonės, kad ir šiuose rinkimuose ji su dar didesniu aktyvumu rinks deputatus į vietines darbo žmonių Tarybas, kurių reikšmė yra nepaprastai didelė, nes nuo žmonių, kurie bus išrinkti į tarybas, priklausys ir vietos klausimų sprendimas surištas su penkmetinio plano įvykdymu.

Tarybiniai rinkimų įstatymai užtikrina galimybes į valstybės valdžios organus visiems darbo žmonėms, nežiurint rasės, tautybių, tikybos ir turto skirtumo. Tarybinės demokratijos jėgą sudaro jos artimi ryšiai su plačiomis liaudies masėmis, jų reikalų gynimu. Tarybinė demokratija stengiasi įtraukti kuo didesnius darbo žmonių sluoksnius į visuomeninį ir valstybės valdymo darbą.

Buržuazinė demokratija stengiasi apgauti darbo žmonių mases ir savo pergale pasiekti buržuazijos ir kapitalo priešpaulę, siaurinti liaudies teises.

Tarybinės demokratijos pranašumą ypač jaučia Tarybų Lietuvos darbo žmonės, ilgus metus vilkę smetoninių ponų ir dvarininkų jungą. Saujelė tautininkų, remiama krikščionių demokratų ir liaudininkų 14 su virš metų mindžiojo liaudies teises, nei karto neatsiklausę tautos nuomonės. Net rinkimuose į savivaldybes jie neleido dalyvauti tukstan-

čiams darbo žmonių, apriboja juos įvairiausiais turto cenzais.

Rinkimai Tarybų Lietuvoje vykdomi pagal demokratiškiausius pasaulio rinkimų įstatymus. Tą rodo puiki pergalė tiek per rinkimus į TSRS Aukščiausiąją Tarybą, tiek per rinkimus į Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą, kur mūsų krašto žmonės dalyvavo su nematytu Lietuvoje vieningumu. Per tuos rinkimus lietuvių tauta tvirtai visam pasauliui pareiškė, kad ji pasiryžusi nesvyruodama eiti tarybinio keliu. Lietuvos darbo žmonės vieningaiėjo per praėjusius rinkimus prie rinkiminių urnų todėl, kad išgelbėjimas iš mirtinio fašistinio pavojaus ir broliškoji Tarybų Sąjungos tautų parama, parodė laimę tautų draugystėje.

Todėl nėra jokio abėjojimo, kad ir šiuose rinkimuose į vietines Tarybas, Tarybų Lietuvos darbo žmonės parodys dar didesnį vieningumą.

Rinkimuose į vietines Tarybas į rinkiminį darbą bus įtraukti tokie žmonės, kurie ligi šiol visai mažai dalyvavo visuomeniniame darbe, todėl partinės organizacijos turi gerinti politinį masinį aiškinamąjį darbą, kelti tuos didžius laimėjimus, kuriuos pasiekė mūsų šalis drg. Stalino vadovaujama.

Kad aiškiau būtų darbo žmonėms, agitatorius tuos pasisėkimus turi rišti su vietos faktais.

Pasirengimas rinkimams vyksta kartu su pasirengimu garbingai sutikti didžiąją liaudies šventę — trisdešimtąsias Spalio sukaktuves.

Rengiantis rinkimams į Lietuvos TSR vietines Tarybas, galima neabejoti, kad Tarybų Lietuvos darbo žmonės juos sutiks su dar didesniais gamybiniais laimėjimais taip kaip jie garbingai įvykdė savo įsipareigojimus, duotus laiške drg. Stalinui.

Grūdai virš plano

Skapiškio valsčiaus darbo valstiečiai, sėkmingai įvykdę metinį grūdų paruošų planą, dabar stato grūdus valstybei virš plano.

Laičių apylinkės valstiečiai, norėdami garbingiau sutikti didžiąją šventę, vals-

tybei pristatė 15 to viršplaukinių grūdų.

— Tai bus mūsų dovana didžiajai Spalio šventei, — pareiškė Laičių apylinkės pirmininkas drg. Bukauskas.

M. Martynaitis

Draugui Josifui Visarionovičiui STALINUI

Pranešame Jums, draugas Stalinai, kad Lietuvos TSR Valstiečių ūkiai pagal pirmą š. m. spalio mėn. 10 d. prieš laiką įvykdė valstybinį grūdų paruošų planą 100,3 procentu. Valstybei 910 tukstančių pu-

du grūdų daugiau negu pra-

eitaisiais metais.

Lietuvos KP(b) CK Sekretorius A. SNIEČKUS
Lietuvos TSR Ministrų Tarybos Pirmininkas M. GEDVILAS
TSRS Paruošų Ministerijos Įgaliotinis Lietuvos TSR A. ANDREJEVAS

Lietuvos TSR Ministrų Tarybai. Lietuvos KP(b) Centro Komitetui

Pranešame, kad š. m. spalio 10 d. Kupiškio apskritis įvykdė valstybinį grūdų paruošų planą (be biralinės rink-
lio 10 d. Kupiškio apskritis ma viršum plano.

Apskrities Vykdomojo Komiteto Pirmininkas EINORIS
LKP(b) Apskrities Komiteto Sekretorius GRIGĖNAS
TSRS Paruošų Ministerijos Įgaliotinis Kupiškio apskričiai KULAKOVAS

Lietuvos TSR Ministrų Tarybai. Lietuvos KP(b) Centro Komitetui

Pranešame, kad Kupiškio apskrities darbo valstiečiai įvykdė valstybinį pieno paruošų planą 100,3 proc. Pieno statymas tebevyksta.

Apskrities Vykdomojo Komiteto Pirmininkas EINORIS
LKP(b) Apskrities Komiteto Sekretorius GRIGĖNAS
TSRS Paruošų Ministerijos Įgaliotinis Kupiškio apskričiai KULAKOVAS

Kupiškio Apskrities Vykdomojo Komiteto
ir Lietuvos Komunistų Partijos (bolševikų)
Kupiškio Apskrities Komiteto nu-
tarimu į apskrities Garbės lentą
įrašoma:

13. KUPIŠKIO valsčius (laikinais einais valsčiaus Vykdomojo Komiteto pirmininko pareigas drg. VAINAUSKAS, LKP(b) Valsčiaus Komiteto sekretorius drg. LAUCĖ) už valstybinio grūdų paruošų metinio plano įvykdymą pirma laiko.

14. SUBAČIAUS valsčius (valsčiaus Vykdomojo Komiteto pirmininkas drg. JANONIS, LKP(b) Valsčiaus Komiteto sekretorius drg. LIEPA) už valstybinio grūdų paruošų metinio plano įvykdymą pirma laiko.

15. SVĖDASŲ valsčius (valsčiaus Vykdomojo Komiteto pirmininkas drg. STANIULIS, partinis organizatorius drg. BARONAS) už valstybinio grūdų paruošų metinio plano įvykdymą pirma laiko.

16. VIEŠINTŲ valsčius (valsčiaus Vykdomojo Komiteto pirmininkas drg. MAŽUOLIS, LKP(b) Valsčiaus Komiteto sekretorius drg. JUPATOVAS) už valstybinio grūdų paruošų metinio plano įvykdymą pirma laiko.

17. KUPIŠKIO valsčius (laikinais einais valsčiaus Vykdomojo Komiteto pirmininko pareigas drg. VAINAUSKAS, LKP(b) Valsčiaus Komiteto sekretorius drg. LAUCĖ) už valstybinio pieno paruošų metinio plano įvykdymą pirma laiko.

18. Šimonių valsčiaus JUODPĖNŲ apylinkė (apylinkės pirmininkas drg. KANIŠAUSKAS) už valstybinio grūdų paruošų metinio plano įvykdymą pirma laiko.

19. Šimonių valsčiaus NOCIŪNŲ apylinkė (apylinkės pirmininkas drg. GURINAVIČIUS) už valstybinio grūdų paruošų metinio plano įvykdymą pirma laiko.

Įsipareigojimų vykdymas

Kovodami už žodį, duota laisvė Didžiajam Stalinui, visi Tarybų Sąjungos darbo žmonės stengiasi laiku atsisakyti su valstybe.

Žodis — duotas Vadui — šventas! Todėl iki š. m. spalio mėn. 10 d. su valstybe toliau atsiskaitė:

Krasnojarsko kraštas, Udmurtijos ATSR, Briansko sritis, Ivanovo sritis, Ukrainos TSR, Uzbekijos TSR, Lietuvos TSR, Vologdos sritis ir kitos sritis.

Mūsų respublikoje metinį grūdų paruošų planą pirma laiko toliau įvykdė:

Alytaus, Kaišiadorių, Šiaulių, Lazdijų, Telšių, Panevėžio, Prienų, Rokiškio, Joniškio, Kupiškio, Kretingos, Marijampolės, Mažeikių, Varėnos, Raseinių, ir Klaipėdos apskrit.

Pieno paruošų planą toliau įvykdė: Panevėžio, Rokiškio ir Kupiškio apskritys.

Gausėja medicinos darbuotojų kadrai

Šiais metais į Kupiškio apskritį atvyko 5 gydytojai ir virš dešimties vidurinio medicinos personalo: akušerių ir medicinos sesučių.

Keturi naujai atvykę gydytojai išvyko dirbti į valsčius. Tokiu būdu, ligi šiol buvę be gydytojų Skapiškio, Svėdasų, Šimonių ir Viešintų valsčiai dabar aprūpinti kvalifikuotais gydytojais.

Pašalintas ligi šiol buvęs ir akušerių trukumas. Dabar akušerė yra kiekviename valsčiaus centre. Be to, trys akušerės išvyko dirbti kaip nuolatinės į Surdegio, Gelažų ir Palėvenėlių apylinkes.

Medicinos įstaigos nuolat plečiamos ir kaskart platesnės dirbančiųjų masės gauna kvalifikuotą medicinos pagalbą.

S. Vijuoklis

Gydytojo patarimai

Apsišvarinkime

Rudens ir žiemos metu daugelis gyvenamųjų kambarių, užtaisius langus, lieka labai blogai vėdinami arba ir visai nebeveidini. Kadangi grynas oras sveikatai palaikyti, ypatingai vaikų, yra nepaprastai svarbus, tai jau dabar, artėjant šaltam laikotarpiui, reikia pasirūpinti, kad gyvenamose patalpose būtų sudarytos visos sąlygos grynam orui palaikyti.

Pirmoje eilėje reikalinga iš butų pašalinti visa, kas nereikalingai užima vietą ir sudaro sąlygas dulkeims ir kitokiems nešvarumams užsikaupti; pav., žiemą nenaudojami drabužiai, avalynė, kasdieniniam darbui nereikalingi darbo įrankiai, nenaudojami

baldai, ūkio padargai ir kt. Ypač šalintini iš užkampių ir palovių visoki skudurai, sudėvėti batai, drabužiai ir kitokios liekanos. Visiškai netinka gyvenamose patalpose laikyti gyvuliai ir paukščiai. Labai naudinga kiekviename kambaryje, jeigu nėra įtaisyti atidaromi langeliai (fortkos), ir kiekvieną dieną bent po keliolika minučių butą praverdinti.

Ne mažiau svarbu apšvarinti iš rudens kiemus, sąšlavynus, atmatų duobes ir išvienes. Įvairių ligų sukėlėjai, vadinamieji mikrobai, šalčiui, paprastai, nėra atsparūs, bet jie per žiemą išsilaiko susikaupusių atmatų, nešvarumų ir šiukšlių krūvose. Iš

čia pavasarį, atšilus orui, jie dideliais kiekiais gali pakliūti į aplinką, apkrėsti vandenį ir sukelti susirgimus. Be mikrobų, atmatose ir šiukšlėse žiemoja įvairūs kenkėjai valalai ar jų perai. Todėl reikia išvalyti ne vien sąšlavynus bei nešvarumų duobes. Reikia pašalinti ir visokias sausas šiukšles, kaip lapus, piktžoles ir pan. Juos geriausia sudeginti.

Šalindami iš kiemų ir sodų atmatas ir nešvarumus, pašaliname sąlygas peržiemoti mikrobams ir kitokiems kenkėjams, tuo pačiu užkertame kelią ir apkrečiamoms ligoms plėstis.

Gyd. S. Marčiukaitis.

Bloga malūno veikla

Subačiuje randasi Akmenių vandens malūnas, kurio direktoriumi jau kurį laiką dirba Zlotkus Povilas. Malūnas stovi prie vandeningos Levens upės ir todėl jam yra visos sąlygos lengvai įvykdyti duotus planus, ypač dabar, kada valstiečiai išskolė ir nori susimalti. Bet vistik malūnas iš mėnesio į mėnesį savo darbo planų neįvykdo. Priėjus ilgai neieškoję randame. Viso to darbo stabdžiai yra malūno direktorius drg. Zlotkus, kuriam daugiau rūpi asmeniniai bizniai, o ne malūnas. Jis tankiai išvyksta visokiais reikalais į valstiečių ar kitur, ir be jokio pagrindo, primestamas, kad negalima pasitikėti kitiems, malūną laiko uždarytą. Veltui valstiečiai atvažiuoja kasdieną prie malūno ilgomis eilėmis ir vėl išsiskirsto. — Malūnas neveikia, — praneša jo žmona pro langą. Ir taip slenka dienos.

Zlotkus buožeis geriausias prietelius. Subačiaus valsčiaus Žiliškių kaimo 30 ha buože Jonušai už sumalimą 400 kg mišinio neėmė nei vieno kilogramo biralinės rinkliavos. Ir kaip gi iš jo imti, nes tai geriausias jo prietelis. Tokio pat pasigalėjimo susilaukė Subačiaus stoties grūdų sandėlio priėmėjas, kuris 150 kg susipikliavojęs ir 100 kg paprastai susimalęs nemokėjo nei kg biralinės rinkliavos.

Zlotkus grasindamas reikalavo iš sandėlininko Bogvilo supikliauoti Subačiaus valsčio buvusiam grūdų priėmimo punkto vedėjui Parfionovui 50 kg biralinės rinkliavos grūdų, už kuriuos Parfionovas pažadėjo išrašyti kvitą, kad tie grūdai priimti į sandėlį.

Malūnas savo žinioje turi pagelbinį ūkį, kuris teisingiau būtų pavadinti asmeniškų Zlotko ūkiu.

Būvusį gerą pagelbinio ūkio arklį Zlotkus apsargdino ir tada išgavęs iš kokio tai veterinaro raštelį, kad arklys nepagydomas ir reikalingas sunaikinti, gavo iš kažkur arklio odą ir ją pristatė į odų priėmimo punktą, tuo teisingai, kad arklys yra sunaikintas. Bet tikrumoje tas arklys dabar yra pas jo gerą pažįstamą Vaitekūną, kuriam jis jį pardavė. Jau antri metai, kai darbininkai iš pagelbinio ūkio negauna nieko. Šiais

metais buvo gauta iš pagelbinio ūkio 575 kg rugių, 300 kg miežių, 250 kg mišinio ir 150 kg vėjų. Jau dabar nei vieno kg nėra. Visą tai Zlotkus išdalino nežinia už ką, geriams savo prieteliams buožeis.

Valstybinės prievolės irgi neišpildytos. Kaip iš gero pažįstamo, Zlotkus gavo iš buvusio Subačiaus stoties grūdų paruošų sandėlio vedėjo Parfionovo suklastotą 120 kg kvitą ir tuo teisinasi, kad išpildęs reikiamą šių metų prievolės planą.

Spalio mėn. 11 d. Zlotkus neleido sąskaitininkui Bogvilui registruoti atvežamų malūti grūdų ir visą dieną buvo malama užrašant ant špargalkos. Vakare Bogvilui patikrinus surinktus biralinės rinkliavos grūdus, trūko didelio kiekio, kuriuos nežinia kur padėjo Zlotkus.

Anksčiau visą laiką gerai veikė prie malūno lentpiuvė, kuri pilnai aptarnaudavo visus apylinkės valstiečius, bet valstybė iš to jokios naudos nematė, nes visos pajamos eidavo asmeniškam Zlotkui kišenėn. Dabar prisiuntus naują sąskaitininką — sandėlininką, kuris atsisakė daryti visokias machinacijas ir todėl Zlotkui užsidarė iš lentpiuvės visi spekuliaciniai bizniai, o jų nesant, įsakė lentpiuvę uždaryti. Lentpiuvėje dirba darbininkai, bet kai ji neveikia — vaikšto be darbo ir gauna veltui atlyginimą.

Tokiu Zlotkaus elgesiu nepaprastai pasipiktinę malūno ir lentpiuvės darbininkai, nes neįvykdytą planą, negauna jie pilno atlyginimo.

Visą tai gerai žino Kupiškio apskrityje Pramkombinatas, kurio tiesioginėje žinioje randasi šis malūnas, bet nieko, išskyrus perspėjimus, nedaro kad padėtis būtų ištaisyta ir leidžia toliau Zlotkui sabotuoti.

Atsiųstam teisingam darbuotojui sąskaitininkui — sandėlininkui Bogvilui Juozui, kuris energingai stoji prieš visokius jo biznius, Zlotkus pagrąsino susidorosias, — Man šunų nereikia, — pareiškė jis.

Visam tai reikalinga padaryti galą, kad malūnas ir lentpiuvė tikrai būtų tarybinės įmonės, o ne pasipelnijimo šaltinis.

S. Šaltinis

Organizuotai parinkti ir auklėti jaunos kadrus

1940 m. rudenį draugo Stalino iniciatyva sukurtieji valstybiniai darbo rezervai tapo pagrindiniu šaltiniu organizuoti ir nenutrūkstamai papildyti darbininkų klasę naujais kvalifikuotais kadrų.

Jaunimui apmokyti valst. skiria milžiniškas lėšas. Tik per pirmuosius penkeris darbo rezervų sistemos egzistavimo metus jaunųjų darbininkų apmokymui buvo išleista 12 milijardų rublių. Dabartiniame penkmetyje bus išleista 40 milijardų rublių.

1946—1950 m.m. penkmetyje per valstybinių darbo rezervų sistemą turi būti paruošta 4,5 milijonų kvalifikuotų darbininkų. To uždavinio įvykdymas pavestas Darbo Rezervų Ministerijai.

Tarybinė vyriausybė ir bolševikų partija nenuilstamai rūpinasi busimais jaunais darbininkais. Sukurtos visos sąlygos darbo rezervų auklėjimui sėkmingai mokytis. Valstybė aprūpina juos nemokamai maistu, drabužiais, mokslo priemonėmis. Jauniems darbininkams įrengtos dirbtuvės.

Darbo rezervų mokyklos kasmet duoda liaudies ūkiui naujus ir naujus kalnakasius, metalurgus, naftininkus, geležinkelininkus, ryšininkus ir statytojus. Vien tik šiais metais buvo išleista 285.000 jaunų darbininkų. Jų vietas užims nauji mokiniai, o po dviejų — trijų metų jie išilies į didvyriškosios tarybinės darbininkų klasės darbo šeimą.

Dabar vyksta naujas jaunimo šaukimas į amatų ir geležinkelininkų mokyklas. Visoje Sąjungoje bus pašaukta 240.000 jaunuolių ir mergaičių. 1947 metais, be veikiančių darbo rezervų mokyklų bus papildomai atidarytos 194 naujos FGA mokyklos ir 100 specialių mokyklų našlaičiams.

Darbo rezervų mokyklos mūsų šalyje labai populia-

rios. Paaugliai noriai eina mokytis amato. Tai matyti iš to, jog prieš šaukimą šiais metais jau pateikta daugiau kaip 100.000 pareiškimų priimti į FGA ir amatų mokyklas.

Labai populiarios yra darbo rezervų mokyklos ir lietuvių jaunimo tarpe. 1947 m. respublikos mokyklos išleido daugiau kaip 2.000 jaunų kvalifikuotų visokių specialybių darbininkų: šaltkalvių, dailidžių, mašinistų padėjėjų, laivų mašinistų, statytojų ir kitų. Atėję į gamyklas jie specialieji specialistai jau nuo pat pirmųjų dienų rodo stachanovinio darbo pavyzdžius. Jaunasis šaltkalvis S. Cirulis, baigęs amatų mokyklą Nr. 5, dirba Vilniaus baldų fabrike ir nuo pirmųjų dienų žymiai viršija normą. Jo uždėtis siekia 1.300 rublių per mėnesį. Geležinkelininkų mokyklos Nr. 1 auklėtinis, Vilniaus garvežių remonto gamyklos darbininkas A. Gasunovas uždirba per mėnesį daugiau kaip 1.200 rublių. Daugelis mokyklų moksleivių, praktikuodamiesi gamyboje, ne tik neatsilieka nuo kadrinių darbininkų, bet neretai pralenkia juos. Taip, pavyzdžiui, amatų mokyklos Nr. 8 šaltkalvis Šimkūnas, dirbdamas garvežių remonte, įvykdo dieninę užduotį 160 — 180 nušimčių.

Dabar Lietuvos TSR mokyklos turi priimti 1.425 žmones iš miesto ir kaimo jaunimo tarpo. Pirmosiomis šaukimo dienomis paduota daugiau kaip 800 pareiškimų. Ukmergės mokykla Nr. 4 (direktorius drg. Strazdas), Kauno mokykla Nr. 11 (direktorius drg. Ignatenko), baigė priėmimą per 5 dienas. Baigia pareiškimų priėmimą ir Kauno amatų mokykla Nr. 13.

Lietuvos TSR Ministrų Taryba priėmė nutarimą, kuriuo įpareigojo ministerijas, įmones, kurių bazėse įsteigtos

mokyklos, įvykdyti bendrabučių, valgyklų, dirbtuvių remontą, pilnutinai įrengti juos ir aprūpinti kuru.

Kai kurių ministerijų ir įmonių vadovai, vykdydami Ministrų Tarybos nutarimą, suteikė didelę pagalbą mokykloms joms besirengiant naujiems mokslo metams. Kauno FGA mokyklą Nr. 14 perorganizuota į amatų mokyklą. Komunalinio ūkio ministerija davė daug lėšų jos patalpoms remontuoti ir įrengti. Mokykloje įrengta 20 staklių, paruošta daug įrankių, atremontuotos klasės, gamybinės dirbtuvės, bendrabučiai. Kauno miesto amatų mokyklos Nr. 13 gamybinės dirbtuvės buvo netinkamose patalpose. Poligrafijos ir leidyklų valdyba išskyrė naują pastatą dirbtuvėms. Mokyklos direktorius drg. Bokovas organizavo patalpų remontą savo moksleivių jėgomis. Amatų mokykla Nr. 2 gauna didelę pagalbą iš "Elektros" gamyklos kolektyvo. Gamykla davė mokyklai statybines medžiagas, padėjo jai apsirūpinti kuru.

Reikia, kad ir kitos organizacijos bei įmonės panašiai padėtų FGA, amatų ir geležinkelininkų mokykloms.

Naujasis jaunimo šaukimas į amatų ir FGA mokyklas, svarbi grandis bevykdant kvalifikuotų darbininkų rušimą respublikos pramonei planą. Reikia atminti, kad nuo naujų kvalifikuotų darbininkų kadrų paruošimo žymiu laipsniu priklauso sėkmingas įvykdymas tų didžiųjų atstatomųjų bei statybos darbų, kurie turi būti įvykdyti mūsų respublikoje per dabartinį penkmetį. Sėkmingas šaukimo į amatų ir FGA mokyklas atlikimas, tinkamas visų mokyklų paruošimas mokslui ir darbui yra didžiulės reikšmės valstybinis uždavinys.

G. GAUDUTIS

Gerai atremontuota gimnazija

Praeitais mokslo metais Subačiaus gimnazijos direktoriumi dirbo Gargasas, kuriam gimnazijos reikalai mažai rūpėjo.

Dury buvo nesutvarkytos, suolai nesuremontuoti o pro išdaužytus langus švilpė vėjas.

Šiais mokslo metais naujas gimnazijos direktorius drg. Karazija energingai ėmėsi gimnazijos patalpų sutvarkymo.

Dabar čia pavyzdinga tvarka. Padaryta naujų suolų, atremontuoti seni, sutvarkytos durys, istiklinti langai, klasės gražiai išpuoštos didžiųjų vadų portretais ir plakatais.

Subačiaus gimnazijos mokiniai, dėka sumanaus gimnazijos direktoriaus, naujus mokslo metus pasitiko gražiai atremontuotose klasėse.

M. Majonis

DIDŽIOSIOS SPALIO SOCIALISTINĖS
REVOLIUCIJOS XXX METINIŲ IŠVAKARĖSE

SPALIO REVOLIUCIJA LIETUVOJE

Revoliucijos pakilimas

(Tęsinys iš № 31 (36))

Taip sužlugdo pirmas lietuviškųjų kontrrevoliucionierių mėginimas panaudoti lietuvius kaip imperialistų pabuklų mėsą kovai prieš Tarybų valdžią.

Kontrrevoliucinė lietuvių „Taryba“ Rusijoje greit buvo Tarybų valdžios išvaikyta. Jos „veikėjai“ neužilgo atsikūrė Lietuvoje, kur jie stėjo į bendrą smetoninės „Tarybos“ frontą prieš Lietuvos liaudį.

1918 metų gale įvyko keizerinės Vokietijos sugriuvimas. Rytų fronte vokiečių mėginimai užimti Petrogradą nepavyko. Vakaruose jų kariuomenė patyrė galutinį pralaimėjimą. 1918 metų lapkričio mėn. Vokietijoje kilo revoliucija, kuri nuvertė kaizerio valdžią.

Dėl visų tų įvykių vokiškųjų okupantų padėtis okupuotuose rajonuose, tame tarpe ir Lietuvoje, visiškai pasiljo. Tačiau nežinint Vokietijos pralaimėjimo kare, jos kariuomenė dar ilgą laiką iš Lietuvos neišėjo. Tai įvyko dėl to, kad vakarų imperialistai įpareigojo nugalėtuosius vokiečius pasilikti Pabaltijo šalyse kovai prieš tų šalių tautų revoliucinį išvaduojamąjį sąjudį.

Tačiau revoliucinė kova Lietuvoje pradėjo kilti nesulaikoma jėga. Liaudis stėjo į kovą prieš okupantus ir buržuazinius — buožinius nacionalistus, susitelkusius apie smetoninę „Tarybą“. Ji stėjo į kovą dėl visiško savo išsivadavimo iš svetimųjų ir savųjų engėjų.

Centrinį valdmenį suvaidino Vilnius, kurio darbo žmonės įrašė puikiausius puslapius į pirmosios tarybinės revoliucijos Lietuvoje istoriją. Iš Vilniaus revoliucinė kova plito po visą kraštą. Visur prasidėjo organizuotus Darbininkų Atstovų Tarybos ir revoliuciniai komitetai. Ypatingą aktyvą parodė žemės ūkio darbininkai, organizavę revoliucinius komitetus ir dvarų apsaugą nuo užgrobstymo. Darbininkai, kumečiai, mažžemiai valstiečiai pradėjo ginkluotis.

Štai kaip draugas Stalinas savo straipsnyje „Iš rytų šviesa“ pavaizdavo tuometinį revoliucinį pakilimą Lietuvoje:

„Latvijos darbininkų pėdomis, rašė jis, — eina Lietuvos darbininkai ir vals. Darbininkų Deputatų Tarybų tiesa, dar pusiau legalių, sukūrimas Vilniuje, Šiauliuose, Kaune ir kitose Lietuvos vietose, pavýzdžio neturintis revoliucinis aktyvumas, rodomas Lietuvos žemės ūkio darbininkų apsaugojant stambiusius dvarus nuo išgrobstymo iš dvarininkų pusės, greitas lietuvių šaulių žengimas į priekį

Lietuvos gilumon pagaliau, projektuojamasis, mūsų žinioms, Laikinosios Lietuvos tarybinės vyriausybės paskelbimas, — visa tai kalba apie tai, kad garsioji Lietuvos taryba neišvengs savo kopijų Latvijoje ir Estijoje likimo“ (Raštai, IV t., 179 psl.).

1918 m. gruodžio mėn. 15 d. Vilniaus Darbininkų Deputatų Taryba pasiskelbė valdžia nežinint to, kad mieste dar šeimininkavo vokiečiai.

Kitą dieną, gruodžio 16 d. Vilniuje įvyko generalinis streikas protestuojant prieš buržuazinę — buožinę „Tarybą“ ir vokiškuosius okupantus. Sustreikavo visos miesto imonės, o taip pat geležinkelis. Mieste įvyko didingos demonstracijos, kuriose dalyvavo dešimtys tukstančių žmonių. Demonstrantai reikalavo nuversti buržuazinę „Tarybą“, išvyti vokiškuosius okupantus, perduoti visą valdžią Darbininkų Deputatų Tarybų rankas.

Dar anksčiau Vilniuje buvo suorganizuota Laikinoji Revoliucinė Vyriausybė. Vyriausybei vadovavo senas kovotojas dėl lietuvių liaudies laisvės, ugingas bolševikas Vincas Mickevičius — Kapšukas.

Laikinoji Revoliucinė Vyriausybė gruodžio 16 d. išleido manifestą, kuriame buvo pareikšta: „1. Visa valdžia Lietuvoje perduodama darbininkų, bežemių ir mažžemių deputatų taryboms. 2. Vokiškųjų okupantų valdžia nuo šiol laikoma panaikinta. 3. Lietuvos kaizerinė taryba su jos ministrų taryba laikoma nuversta ir esančia už įstatymo ribų.“

1918 m. gruodžio mėn. manifestas buvo tikras Lietuvos laisvės ir nepriklausomybės manifestas. Jis paskelbė vokiškosios okupacijos galą, paskelbė apie okupantų bernų — buržuazinių — buožių nacionalistų valdžios nuvertimą. Tokiu būdu manifestas paskelbė pilną Lietuvos išvadavimą iš svetimųjų okupantų ir „savosios“ išdavikiškos buržuazijos jungo.

1918 m. gruodžio mėn. 22 d. Rusijos Tarybų Federacinės Socialistinės Respublikos Liaudies Komisarų Taryba specialiu dekretu pripažino Lietuvos Tarybų Respublikos nepriklausomybę. Dekretą pasirašė J. Leninas. Visos Rusijos Centrinio Vykdomojo Komiteto nutarime, priimtame 1918 m. gruodžio mėn. 23 d. po draugo Stalino pranešimo, buvo pareikšta:

„Proletarijų ir valstiečių masių revoliucinė kova sukurtų Estijos, Latvijos ir Lietuvos Tarybinių Respublikų akivaizdoje, Centrinis Vykdomasis Komitetas vėl patvirtina,

na, kad tas faktas, jog šios šalys anksčiau priklausė senajai caro imperijai, neuždeda joms jokių įsipareigojimų ir tuo pačiu metu Centrinis Vykdomasis komitetas reiškia tvirtą įsitikinimą, kad tik dabar, remiantis pilnutinės laisvės ir apsisprendimo pripažinimu ir valdžios perėjimu darbininkų klasės rankas, susidaro visų buvusiojo caro imperijos teritorijoje gyvenančių tautų darbo žmonių laisva, savanoriška ir nesugriauinama sąjunga...“

Revoliuciniai įvykiai greitai tempu išsivystė visoje Lietuvoje.

Visoje Šiaulių apskrityje 1918 m. lapkričio mėn. žemės ūkio darbininkai pradėjo rinkti tarybas. Pačiame Šiaulių mieste išsivystė masinė revoliucinė kova.

Gruodžio 16 d. — tą pačią dieną, kaip ir Vilniuje, — Šiauliuose įvyko visuotinis streikas. Mieste įvyko didžiulės demonstracijos. Demonstrantai nešė plakatus ir transparentus su reikalavimais perduoti visą valdžią Tarybų rankas. Vokiečiai į demonstrantus atidarė ugnį iš kulkosvaidžių, tačiau darbininkai neišsigando ir privertė vokiečius nutraukti ugnį.

Gruodžio 21 d. Šiauliuose įvyko Darbininkų Deputatų Tarybos rinkimai. Greit po to Taryba paskelbė, kad ji visą valdžią perima į savo rankas. Tuo pačiu metu visoje Šiaulių apskrityje Tarybos ir revoliuciniai komitetai perėmė valdžią. Tai įvyko Kuršėnuose, Sėdoje, Joniškėlyje ir kitur. Visur pradėjo formotis iš savanorių vietiniai Raudonosios Armijos būriai kovai prieš vokiškuosius okupantus ir lietuviškuosius kontrrevoliucionierius. Vien tik Šiauliuose savanoriais į Raudonąją Armiją stėjo daugiau kaip 700 žmonių. Kuršėnuose — daugiau kaip 300 ir pan. Su vietinių raudonarmiečių būrių pagalba vokiečiai 1919 m. sausio 8 d. buvo nuginkluoti ir išvyti iš Šiaulių.

Panašiu būdu Tarybų valdžia nugalėjo ir kitame stambiam Lietuvos mieste — Panevėžyje.

1919 m. gruodžio mėn. 19 d. Panevėžyje įvyko didžiulės darbininkų demonstracijos. Ir čia vokiečiai bandė kulkosvaidžių ugnimi išvaikyti demonstrantus, bet darbininkų buvo priversti atsitraukti. Gruodžio 23 d. Panevėžyje įvyko Darbininkų Deputatų Tarybos rinkimai, o po dviejų dienų Taryba išvaikė buržuazinį komitetą ir perėmė valdžią mieste. Tuo susiorganizavo raudonarmiečių būrys, kuris iš Panevėžio išvyjo vokiečius.

Rokiškyje vietinis revoliucinis komitetas valdžią paėmė

į savo rankas gruodžio mėn. 22 d.

Plati revoliucinė kova išsivystė ir tuose Lietuvos rajonuose, kur savo valdžią išlaikė vokiškieji okupantai ir jų lietuviškieji bernai. Kaune, kur valdžios paskelbimo Vilniuje, susidarė buržuazinių — buožinių nacionalistų centras, nežinint okupantų slautėjimo metu kūrėsi darbininkų Tarybos, išvysčiusios plačią veiklą. Darbininkai ginklavosi ir masiškai vyko savanoriais į Raudonąją Armiją.

Net tolimame okupantų užaugaryje — Suvalkijoje užvirė revoliucinė kova. Kalvarijoje, Pilviškiuose, Kazlų—

Rudoje, Liudvinave susidarė Darbininkų, Bežemių ir Mažžemių Tarybos, kurios paėmė valdžią ir tam tikrą laiką ją tvirtai laikė savo rankose.

Tokiu būdu 1918 m. gale ir 1919 m. pradžioje Lietuvos darbo žmonės išvystė sėkmingą revoliucinę kovą dėl Tarybų valdžios. Tarybų valdžios laimėjimas visoje Rytų ir Šiaurės Lietuvoje ir išsivysčiusi revoliucinė kova okupantų ir buržuazinių nacionalistų užnugaryje rodė ją esant remiamą plačiųjų Lietuvos liaudies masių.

L. RUTENAS

(B. d.)

1917 m. spalio 10 d. įvyko istorinis bolševikų partijos Centro Komiteto posėdis, kuriame buvo nuspręsta artimiausiomis dienomis pradėti ginkluotą sukilimą.

Nuotraukoje: RSDDP CK (bolševikų) posėdis 1917 m. spalio 10 d. Paveikslas men. Lupatovo TASS-o spaudos klišė

Daugiau dėmesio kultūringam žaidimui

Dažnai matome skelbimus, kad tada ir tada įvyks draugiškos krepšinio ar futbolo rungtynės ir pan. Tačiau tenka pastebėti, kad iki šio laiko dar ne visi Kupiškio miesto sportininkai tinkamai suprato sąvoką „draugiškos rungtynės“. Labai dažnai pasitaiko iš žaidėjų pusės per tokias rungtynes nešvankių išsireiškimų, koliojimųsi ir t.t. Neretai tuo užsiiminėja net

rungtynių teisėjai, kurie pas mus teisėjauja daugiausiai vienašališkai. Būna atsitikimų, kada žaidžiama tyčia žiauriai ir stengiamasi fiziškai sužaloti priešingos pusės žaidėjus. Žiaurumu ypač pasižymi gimnazijos krepšinio rinktinės žaidėjai Petrulis, Janulionis ir kt.

Reikėtų su tokiu „aukštu žaidimu“ nedelsiant užbaigti! J. Vasarinis

Nepažaboti sabotuotojai

Kupiškio valsčiaus Vykdomojo Komiteto neapdairumo pasėkoje, eilė valsčiaus buožių visai neteisingai atleisti nuo valstybinių privalomųjų pristatymų plano vykdymo. Štai, Vėžionių apylinkės trumparegis pirmininkas Ivanovas nemato, o gal matyti nenori, kad Biriečių kaimo buožė Sesickas, kuris jau

15 m. vien už šunišką pavalgymą išnaudoja Veroniką Grigaliūnaitę, nepildo privalomųjų pristatymų.

Tos pačios apylinkės, Vėžionių kaimo buožė Alekna neteisingai atleistas nuo prievolių ir išnaudoja samdąmą jėga.

Tokius sabotuotojus reikia pažaboti. J. Šalčius

Apsileidimo pasekmės

Subačiaus valsčiuje 1944 m. šo. Minėtos mašinos jau nebebetinka vartojimui, nes geležinės jų dalys nuo lietaus surūdijo, o medinės supuvo.

Reikėtų drg. Šulcui atsiminti, kad valstybinis turtas reikalingas saugoti, o ne sąmoningai jį naikinti.

K. Gaidelis

Prieš imperializmą, už taiką, už demokratiją!

Spalio 5 dieną „Pravdoje“ buvo išspausdintas komunikatas apie kai kurių kompartijų atstovų informacinį pasitarimą, įvykusį rugsėjo mėnesio pabaigoje Lenkijoje. Buvo paskelbta taip pat šiame pasitarime priimta deklaracija tarptautinės padėties klausimu ir dėl veiklos koordinavimo.

Paskelbti dokumentai turi pirmąją politinę reikšmę.

Pasitarime dalyvavo eilės Europos šalių stambių kompartijų atstovai.

Buvo atstovaujamos kai kurių Centro ir Pietų — Rytų Europos šalių kompartijos, praturtintos darbininkų klasės ir visų demokratinių jėgų sėkmingos kovos prieš fašizmą ir reakciją vadovavimo patyrimu, vaidinančios avan-gardinį vaidmenį šalyse, kurios jau ištruko iš užsienio imperialistinio viešpatavimo gniaužtų ir padėjo tvirtą pagrindą naujam, laisvam, demokratiniam išsivystymui, būtent — Jugoslavijos kompartija, Bulgarijos darbininkų partija (komunistų), Rumunijos kompartija, Vengrijos komunistų partija, Lenkijos darbininkų partija, Čekoslovakijos kompartija.

Pasitarime dalyvavo taip pat atstovai įtakingų autoritetinių masėse kompartijų: Prancūzijos ir Italijos — tų Vakarų Europos šalių, kurias šiuo metu ypač spaudžia Amerikos imperialistiniai valdantieji sluoksniai.

Pasitarime dalyvavo taip pat atstovai Visasąjunginės Komunistų partijos (bolševikų) — didvyriškos Lenino — Stalino pergalingos partijos, kuri trisdešimt metų vadovauja pirmajai pasaulyje didžiajai socialistinei valstybei ir sutelkė daugiamilijoninę tarybinę liaudį po komunizmo vėliava.

Pasitarimas vieningai pažymėjo, kad dabartinės tarptautinės padėties ir imperialistinės reakcijos agresinio aktyvumo stiprėjimo sąlygomis tolesnis komunistų partijos išsiskaidymas, nebuvimas ryšių tarp jų būtų neteisingi ir žalingi. Tai galėtų tik padaryti rimtą žalą darbininkų klasės reikalui. Patyrimas parodė, kad yra gyvas reikalas keistis patyrimu ir koordinuoti atskirų partijų veiksmus. Remdamasis tuo, pasitarimas nutarė sukurti Informacinį biurą iš partijų Centro Komitetų atstovų, dalyvavusių pasitarime. Nuolatinė Informacinio biuro būstinė turi būti Belgrado mieste (Jugoslavija). Buvo nutarta pavesti Informaciniam biurui uždavinį — organizuoti pasikeitimą patyrimu ir, reikalui esant, koordinuoti kompartijų veiklą savitarpinio sutarimo pagrindu. Informacinis biuras leis savą spaudos organą.

Devynių kompartijų atstovų pasitarimas išklaušė informacinius pranešimus apie pa-

sitarime atstovaujamų partijų Centro Komitetų veiklą. Apie VKP(b) CK veiklą pranešimą padarė drg. G. M. Malenkovas.

Pranešimą apie tarptautinę padėtį padarė A. A. Ždanovas.

Pasikeitę nuomonėmis dėl šio pranešimo, pasitarimo dalyviai visiškai suderino savo pažiūras į dabartinę tarptautinę padėtį ir į kylančius iš jos uždavinius ir vieningai priėmė deklaraciją tarptautinės padėties klausimu.

Jau karo eigoje prieš fašistinius agresorius antihitlerinės valstybių koalicijos stovykloje buvo didelis skirtumas nustatant tiek karo tikslus, tiek ir pokarinio pasaulio sutvarkymo uždavinius. Tarybų Sąjunga ir demokratinės šalys siekė atkurti ir sutvirtinti demokratinius pradus, visiškai likviduoti fašizmą, sukurti sąlygas, kuriomis būtų negalimas vokiškosios imperialistinės agresijos pasikartojimas. Tuo būdu Tarybų Sąjunga ir demokratinės šalys siekė užtikrinti visapusišką ir ilgą nuo fašistinės grėsmės išvaduotų tautų bendradarbiavimą.

Priešingai šiems nuostatomis tokios kapitalistinės valstybės, kaip JAV ir Anglija, kare buvo užsibrėžusios tik tikslą nusikratyti konkurentais pasaulio rinkose — Vokietija ir Japonija, kurios atvirai kėsinosi į jų kolonijas ir „įtakos sferas“. Jungtinės Amerikos Valstybės sąjungoje su Anglija siekė užtvirtinti pasaulyje savo viešpatavimą padėti. Jos nebuvo ir negalėjo būti suinteresuotos, kad fašizmas būtų sunaikintas ir triumfuotų demokratiniai pradai.

Hitlerizmo sutriuškinimo išdavoje, sutriuškinimo, kuriame lemiamaį vaidmenį suvaidino Tarybų Sąjunga, galingai parėmusi demokratines jėgas Europoje, iš imperialistinės grandinės iškrito naujosios liaudies demokratijos šalys. Kapitalizmo jėgos visumoje susilpnėjo, socializmo ir demokratijos jėgos sustiprėjo.

Bendrajai kapitalizmo krizei toliau aštrėjant, išsivystė kova dviejų priešingų stovyklų — JAV vadovaujamos imperialistinės stovyklos, kurios programa yra įkurti Amerikos imperializmo pasaulinį viešpatavimą ir sutriuškinti demokratiją, ir antiimperialistinės, demokratinės stovyklos — TSRS ir naujosios demokratijos šalių asmenyje, stovyklos, kurios pagrindinis tikslas yra pakirsti imperializmą, sutvirtinti demokratiją, likviduoti fašizmo liekanas.

Imperialistinė stovykla negali nejausti bendrojo kapitalizmo pozicijų susilpnėjimo. Tarybų Sąjunga ir naujosios demokratijos šalys yra rimta kliūtis imperialistiniams planams vykdyti, pasauliniam viešpatavimui užkariauti.

Naudodamasi visokiomis poveikio ir spaudimo priemonėmis, pirkdamos doleriu ir bauginamos atominė bomba, paleisdamos į apyvartą visą turtingą taktinių priemonių arsenalą, grasinimą jėga, šantažą, apgaule, mobilizuodamos darbininkų klasės reikalo išdavikus iš dešiniųjų socialistų tarpo, visų pirma vadovaujančius Anglijos leiboristų ir Prancūzijos socialistų sluoksnius, imperialistinės jėgos išvysto savo agresinį aktyvumą vienu metu visomis kryptimis. Jos imasi ir karinių strateginių priemonių, vykdo ekonominę ekspansiją, veda ideologinę kovą. Šis intensyvus imperialistinis aktyvumas pasireiškia taip pat naujo karo kurstytojų nusikalstamos propagandos sklaidimu Jungtinėse Amerikos Valstybėse, Anglijoje ir kitose šalyse.

Tačiau imperialistinė Amerikos ekspansija turi pasisekti tik ten, kur jai kaip reikiant nepasipriešina.

Pasitarimo deklaracija pabrėžia, kad ten, kur antiimperialistinės ir demokratinės jėgos pasirodys reikiamai susitelkusios ir sugebės duoti atsmugį Amerikos imperializmo ir jo liokajų iš dešiniųjų socialistų tarpo puolimui, — ten bus sužlugdyti bet kurie ekspansionistiniai planai.

Triukšminga imperialistinių propagandistų isterika, laukiniai klykavimai apie „komunistinį pavojų“ anaipol nerodo reakcinės stovyklos jėgos.

Butina turėti galvoje, kad tarp imperialistų noro sukurstyti naują karą ir galimumo suorganizuoti tokį karą — yra milžiniškas atstumas. Pasaulyje tautos nenori karo. Tai ką remiančios jėgos yra tiek reikšmingos ir didelės, kad, jeigu tos jėgos bus ištvermingos ir didelės ginant taiką, jeigu jos parodys ištvermę ir tvirtumą, tai agresorių planus ištiks pilnutinis krachas“ (iš pasitarimo deklaracijos).

Naujomis pokarinėmis aplinkybėmis tiesioginė ir šventa kompartijų pareiga yra paimti į savo rankas vėliavą, po kuria bus ginama jų šalių nacionalinė nepriklausomybė ir suverenitetas nuo įžūlių pasikėsimų iš imperialistinių monopolijų pusės.

Jeigu kompartijos tvirtai stovės savo pozicijose, savo šalių demokratijos, laisvės ir nepriklausomybės sargyboje, jeigu jos nesisuos įbauginamos ir šantažuojamos imperialistinės agentūros triukšmu, jeigu jos savo kovoje sugebės vadovauti visoms liaudies demokratinėms ir patriotinėms jėgoms, pasiruošusioms ginti garbės ir nacionalinės nepriklausomybės reikalą, tai bet kurie imperialistiniai planai Europos ir Azijos šalims pavergti bus pasmerkti negarbingai žlugti.

Devynių kompartijų pasitarimo deklaracija su ypatinga jėga pabrėžia, kad „svarbiausias pavojus darbininkų klasei dabar yra nepakankamas savo jėgų įvertinimas ir imperialistinės stovyklos jėgų pervertinimas“.

Demokratijos ir socializmo jėgos antrojo pasaulinio karo išdavoje nepaprastai išaugo.

Imperialistinėje stovykloje pranešimas apie devynių kompartijų atstovų pasitarimą sukelė spaudoje daug plepų apie „Kominterno atgimimą“.

Iš paskelbtų dokumentų aiškiai matyti, jog informacinio biuro iš kai kurių kompartijų atstovų įsteigimas anaipol nereiškia, kad vėl atkurta centralizuotai vadovaujama vieninga pasaulinė komunistinė organizacija, kokia savo laiku buvo Komunistinis Internacionalas.

Kaip žinoma, Komunistinis Internacionalas buvo savitarpinio kompartijų sutarimu paleistas 1943 metais, sutinkamai su istorinės situacijos sąlygomis ir reikalavimais. Per laiką, praėjusį nuo Kominterno paleidimo momento, paskirų šalių kompartijos žymiai išaugo, sutvirtėjo, sustiprino savo įtaką masėse. Tokiu būdu Kominterno paleidimas visiškai pateisino ir suvaidino teigiamą vaidmenį darbininkų judėjimo išsivystyme. Buvo padarytas galas komunizmo priešininkų šmeižtui apie tai, kad kompartijos tariamai veikiančios ne savo tautos interesuose, o įsakytos iš užsienio, įvyko žymus savarankiškų kompartijų organizacinis sustiprinimas. Suvaidinę savo teigiamą vaidmenį ugdant darbininkų klasės lyderius, Kominternas jau seniai pasidarė išėtu etapu tarptautinio darbininkų judėjimo išsivystymo istorijoje. Grįžti dabar prie Kominterno reikštų eiti atgal, o ne pirmyn. To negali suprasti mirštamajai persigandę karo kurstytojai, kaip kad Čerčilis ir panašūs į jį. Bet tai lengvai supras kiekvienas, kuriam brangus taikos ir tautų bendradarbiavimo sutvirtinimo reikalas, nacijų nepriklausomybės ir suvereniteto sutvirtinimo reikalas, socializmo ir demokratijos sustiprinimo reikalas.

Išmėginę komunistus kovos ir pasipriešinimo fašizmui ugnyje, šie milijonai „paprastų žmonių“, dorų patriotų ir demokratų, įsitikino, kad komunistai nusipelnė liaudies pasitikėjimo.

„Komunistų įtakos augimo, — sakė draugas Stalinas, — negalima laikyti atsitiktinumu. Jis yra visiškai dėsningas reiškinys. Komunistų įtaka išaugo todėl, kad sunkiais fašizmo viešpatavimo Europoje metais komunistai pasirodė patikimi, drąsus, pasiūkiojan-tieji kovotojai prieš fašistinį

režimą, už tautų laisvę“.

Devynių kompartijų atstovų konferencija, susirinkusi naujomis aplinkybėmis, kada imperialistinė reakcija puola suverenines tautų teises, tautų laisvę ir nepriklausomybę, dabar dar kartą rodo visam pasauliui, kad kaip tik komunistai buvo ir tebėra patikimiausieji ir ištikimiausieji kovotojai dėl laisvės, dėl nacionalinio suvereniteto, dėl demokratijos, dėl taikos.

Buržuazinė spauda pakėlė triukšmą ir paskelbė pavojų ryšium su devynių kompartijų konferencijos nutarimais. „Niujork Taims“ ir „Mančester Gardian“, „Deili Meil“ ir „Figaro“ desperatiškai perreikia vieni kitus, plepėdami apie „komunistinį pavojų“, komunistinį „sąmokslą“. Jų plepalus kartoja ponai Čerčiliai ir čerčiliškai imperializmo politikai.

Koks čia per reikalas, ponai? Kodėl taip nerimaujama?

Pasirodo, jie pasipiktinę visų pirma tuo, kad devynių kompartijų atstovai nutarė susirinkti į konferenciją ir suorganizavo Informacinį biurą. Bet kas čia ypatingo? Devyniolikos šalių socialistai kartu su leiboristais paskutiniuoju laiku turėjo jau dvi konferencijas ir jau spėjo atkurti savo Internacionalą kaip vadovaujančią tarptautinį šių partijų centrą. Tai žinoma visiems. Klausimas: kodėl komunistams atsisako suteikti tokią pat teisę? Kodėl komunistai negali turėti savo partijų konferencijos ir suorganizuoti bent Informacinį biurą pasikeisti patyrimu? Taigi, pasistenkite atsakyti „Niujork Taims“ ir „Mančester Gardian“ laikraščiu „demokratai“!

Toliau jie pasipiktinę, kad devynių kompartijų konferencija pasiskyrė tikslą suorganizuoti pasipriešinimą karo kurstytojams ir neleisti jiems suprovokuoti naujo karo. Nagi kas čia blogo? Argi ne aišku, kad jeigu jus, ponai, esate taikos šalininkai, tai jus turite sveikinti šį taikingą komunistų tikslą? Ar jus nerandate, ponai, kad, skelbdami pavojų dėl devynių kompartijų konferencijos nutarimų, jūs netyčia demaskuojate save kaip karo šalininkus ir taikos priešus?

Jie, pagaliau, pasipiktinę, kad komunistų konferencija laiko reikalingą suorganizuoti pasipriešinimą amerikiečių planui Europos šalims pavergti. Bet kas gi čia blogo? Nejaugi jūs stojate už Europos šalių pavergimą, prieš šių šalių nepriklausomybę ir suverenitetą? Bet sutikite, ponai, kad jūsų veiksmas šiuo atveju neteikia garbės jūsų „demokratizmui“.

(1947 metų spalio 10 dienos „Pravdos“ vedamasis).

Atsakingas Redaktorius A. DAGELIS